

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 48: Forslag til lov om ændring af lov om almene boliger m.v., lov om boligbyggeri, lov om byfornyelse, lov om byfornyelse og boligforbedring, lov om individuel boligstøtte, lov om leje, lov om midlertidig regulering af boligforholdene og lov om ejerlejligheder. (Ændring af styrings- og finansieringsregler m.v. for det støttede byggeri).
Af boligministeren (Ole Løvig Simonsen).
(Fremsat 29/10 97).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Sonja Mikkelsen (S):

Selv om titlen på dette lovforslag indicerer, at der er tale om en rodekasse, er det ingenlunde tilfældet. Formålet med lovforslaget er at ændre reglerne for, hvordan man beslutter at bygge, og hvordan man finansierer det almene byggeri og privat andelsbyggeri, ændringer, der efter Socialdemokratiets opfattelse giver klare forbedringer og som en positiv tilgift klare forenklinger.

Rammebeløbet afskaffes nu helt. I stedet for indføres et krav om totaløkonomiske vurderinger af byggeriet. Det er meget tilfredsstillende, for det kan fremme de varige kvaliteter i byggeriet i flere dimensioner.

Det gælder valget af byggematerialer, som i fremtiden kan vurderes i relation til levetid og vedligeholdelse, frem for hvad der umiddelbart er billigst.

Det gælder den økologiske dimension. Hidtil har det været vanskeligt at få plads til grønne investeringer inden for rammebeløbet. Ressourcebevidstheden har derfor haft trænge kår i byggeriet. Det er ikke viljen, det har skortet på i

den almene sektor, det er de stramme økonomiske rammer, der har været forhindringen.

Nu bliver det muligt at investere i ressourcebesparende teknologier, selv om de er dyre i anlægsfasen, når de i driftsfasen kan give besparelser på ressourceforbruget og give beboerne det bedste udgangspunkt for at leve så tæt på en bæredygtig tilværelse, som det nu er muligt i praksis i dag.

Det gælder beliggenheden, hvor rammebeløbet hidtil har stoppet boligforeninger i at bygge på attraktive grunde, fordi de simpelt hen har været for dyre, og det selv om boliger i de pågældende områder sagtens kan bære den relativt højere husleje, der vil følge af, at grunden er dyrere end de grunde, man traditionelt har bygget på. Med den sidste rest af rammebeløbet væk – og det såkaldte statslige omdrejningspunkt også ude af billedet – er det helt op til kommunerne at planlægge omfanget af det almene boligbyggeri.

Til gengæld for denne frihed foreslår regeringen at ændre finansieringen, så kommunerne umiddelbart skal stille med et større bidrag i form af grundkapital, der stiger fra 7 til 14 pct. Til gengæld bortfalder kommunens bidrag helt til ydelsesstøtten, det løbende statslige tilskud, som kommunerne hidtil har betalt 20 pct. af.

Disse ændringer giver alt i alt grundlag for at fjerne en række detailregler om, hvordan byggeprojekter skal beskrives, vurderes, besluttes og godkendes af Boligministeriet. Samtidig har det gjort det nødvendigt at omdefinere forsøgsreglerne, fordi forsøgsreglerne hidtil har været knyttet an til rammebeløbet. Det er der efter Socialdemokratiets vurdering kommet noget positivt ud af, for der er blevet større fleksibilitet i forsøgsreglerne, og det kan kun fremme mere interessante forsøg.

Bureaukratiet forsvinder ikke helt. Boligministeriet vil forsat kræve en række nøgletal fra kommunerne om boligbyggeriet. Det lægger vi i Socialdemokratiet vægt på, for det giver det bedste grundlag for at vurdere virkningen af de forbedringer og forenklinger, som loven vil medføre, herunder også vurdere eventuelt utilsigtede virkninger.

Rammebeløbet ophæves også på de private andelsboliger, men her opretholdes bruttostyringen, og det finder vi i Socialdemokratiet velbegrundet, fordi der ikke er kommunal grundkapital i denne type boliger. Boligordningen kan derfor bruges til at sikre, at kommunerne